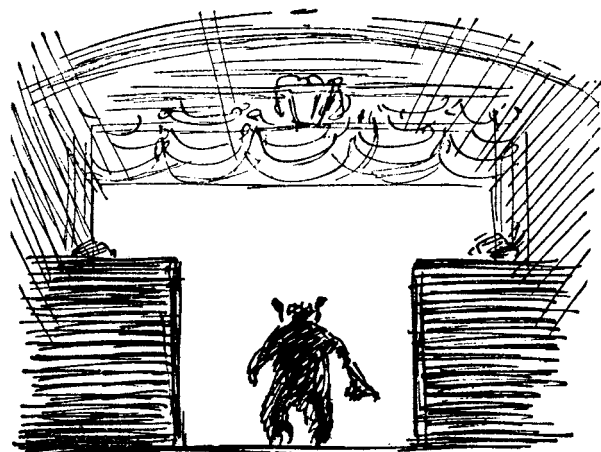

Návštěva biografu

„Bohužel,“ pronesla paní v pokladně kina, „vy dovnitř nemůžete. Je to ‚A‘ film.“

„Prosím?“ zeptal se Paddington se zmateným výrazem.

„‚A‘ film,“ řekla opět pokladní.

„‚A‘ film?“ zopakoval Paddington s ještě zmatenějším výrazem.

„To znamená, že medvědi mladší šestnácti let nesmějí na film bez doprovodu,“ vysvětlila paní netrpělivě.

„Mladší šestnácti let!“ užasl Paddington, jako by nemohl uvěřit vlastním uším. „Šestnácti let! Jenže mně jsou teprve dva roky. To mi zbývá ještě čtrnáct. Pak už možná ten film ani nebudu chtít vidět.“

„No, to je zákon,“ prohlásila paní stroze. S jistým znechucením se zadívala na dýnko Paddingtonova klobouku. Pořád z něj trčelo pár říčních rostlin, které v teple biografu silně zapáchaly. „A teď prosím ustupte,“ dodala přísně. „Zdržujete frontu.“

„A ne abyste se sem později vrátil v dlouhých kalhotách,“ zavolala, když se Paddington otočil k odchodu. „Tyhle triky znám.“

Paddington byl příšerně zklamaný, když se pomalu vlekl přes foyer. V biografu bylo příjemné teplo, a obzvláště se mu líbilo, jak se mu boří chodidla do vysokého koberce. Chvilí hladově zíral na pult s cukrovinkami, potom zamířil k východu a upřeně se zadíval na portýra, který mu otevřel dveře.

Paddington v kině ještě nikdy nebyl. Vlastně si nebyl jistý, co to je. Ale miloval nové zážitky a už několik týdnů usilovně šetřil drobné z libry, kterou mu každý týden dával pan Fousek na vdolek, kdyby se naskytl zajímavý program.

Paddington byl medvěd, který chtěl za své peníze dostat co nejvíc, a pečlivě sledoval reklamy před biografem, až se tenhle týden objevila výhodná akce – za jednu